



ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 7 ຕຸລາ 2018 (10-07-2018)

ອອກໄປ

ແມ່ນສະຖານທີ່ໃດ ທີ່ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກປອດພັຍທີ່ສຸດ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ການມີສ່ວນຮ່ວມກັບຄົນອື່ນໆດ້ວຍຂ່າວປະເສີດ ຫມາຍເຖິງການໄປບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເພີ່ມຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ປະຊາຊົນກໍາລັງອຸທິດຊັບສິນເງິນຄໍາຈາກປະມານສີ່ສິບພັນ ເຖິງຫຼາຍກວ່າແປດລ້ານໂດລາ ທີ່ຈະຕິດຕັ້ງຫ້ອງລີ້ພັຍໃຕ້ດິນພາຍໃນບໍຣິເວນຊັບສິນຂອງພວກເຂົາ. ຫຼັກປັດຊາຍເບື້ອງຫຼັງການໃຊ້ຈ່າຍເງິນຈໍານວນນີ້ ແມ່ນເປັນເລື່ອງງ່າຍ: ໃນກໍຣະນີພັຍພິບັດເກີດຂຶ້ນ, ຄົນເຮົາປາຖນາຢາກມີຄວາມປອດພັຍແລະສະດວກສະບາຍ ແລະ ບາງທີອາດຈະເປັນລະຍະເວລາຍາວນານກໍເປັນໄດ້.

ທ່ານອາດຈະຍັງບໍ່ພ້ອມທີ່ຈະໃຊ້ຈ່າຍເງິນຈໍານວນຫຼາຍລ້ານໂດລາຕິດຕັ້ງຫ້ອງລີ້ພັຍໃຕ້ດິນ, ແຕ່ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈ ໃນຄວາມປາຖນາທີ່ຢາກມີຄວາມປອດພັຍ, ຄວາມທຸ່ນທ່ຽງ, ແລະຄວາມສະບາຍ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຄວາມປາຖນາທີ່ດີ, ແຕ່ຖ້າຫາກສິ່ງນີ້ຖືກລວມເຂົ້າໄປໃນຄຣິສຕະຈັກ, ມັນອາດສາມາດຕໍ່ຕ້ານກັບພາຣະກິດຂອງຄຣິສຕະຈັກກໍເປັນໄດ້. ເຖິງແມ່ນວ່າສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຄຣິສຕະຈັກໃນອະເມຣິກາບໍ່ໄດ້ບິດປະຕູຕໍ່ພາຍນອກ (ຄົນນອກທ້າມເຂົ້າ), ແຕ່ຫຼາຍຄຣິສຕະຈັກມີອຸດົມຄະຕິເລື່ອງ “ຫ້ອງລີ້ພັຍໃຕ້ດິນ” ພວກເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນດໍາລົງຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມປອດພັຍແລະອົບອຸ່ນຂອງພື້ນທີ່ຄຣິສຕະຈັກຂອງຕົນ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກເພິ່ນຕ້ອງການໃຫ້ຄົນມາຢ້ຽມຢາມ ແລະມີພາກສ່ວນ. ຖ້າຫາກມີຜູ້ມາຢ້ຽມ ໂບດກໍຢາກເຮັດໃຫ້ຜູ້ທີ່ມາຢ້ຽມຢາມມີຄວາມຮູ້ສຶກຖືກຕ້ອນຮັບດ້ວຍຄວາມຍິນດີ

ແຕ່ຫນ້າເສັງດາຍ, ຄົນສ່ວນຫຼາຍບໍ່ເຄີຍມາຢຽບອາຄານຂອງໂບດເອງ. ພວກເຮົາທີ່ຢູ່ໃນໂບດຈໍາເປັນຕ້ອງອອກຈາກ “ຫ້ອງລີ້ພັຍໃຕ້ດິນຂອງໂບດ”, ໄປບ່ອນທີ່ມີຄົນອາສັຍຢູ່, ແລະຍິ່ນມີອອກເພື່ອເຊື່ອເຊີນເຂົາເຈົ້າໃຫ້ມາໂບດ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ກິຈການ16:6-8:

6 ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊົງທ້າມບໍ່ໃຫ້ກ່າວພຣະທັມ ໃນແຂວງອາເຊັງ ທ່ານທັງສອງໄດ້ທຽວໄປທົ່ວເຂດແດນເມືອງພິເຄັງ ແລະເມືອງຄາລາເຕັງ. 7 ເມື່ອມາເຖິງເຂດມີເຊັງແລ້ວກໍພະຍາຍາມຈະເຂົ້າໃນເຂດແດນເມືອງບີທິເນັງ ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງອະນຸຍາດ. 8 ເມື່ອທ່ານເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເດີນທາງລຽບເມືອງມີເຊັງໄປກໍລົງໄປເຖິງເມືອງໂທອາດ.

ອັດສາວິກໂປໂລບໍ່ເຄີຍມີອຸດົມຄະຕິກັບ “ຫ້ອງລີ້ພັຍໃຕ້ດິນ”. ຊີວິດທັງໝົດຂອງເພິ່ນໄດ້ອຸທິດໃນການອອກໄປພົບປະກັບຄົນທຸກທຶນແຫ່ງທີ່ພວກເພິ່ນອາສັຍຢູ່ເພື່ອປະກາດຂ່າວປະເສີດ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າບາງຄັ້ງພົບກັບຄົນຢິວທີ່ທັມສາລາ, ບາງຄັ້ງພົບກັບຄົນຕ່າງຊາດທີ່ທ້ອງຕລາດ. ວິທີການປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງໂປໂລແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະໂອກາດ, ດ້ວຍເຫດວ່າເພິ່ນບັບຕົວໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມສະພາບການ (ເບິ່ງ 1 ກຣທ 9:20-22). ແຕ່ຫຼັກປັດຊາຍແນວຄິດຂອງເພິ່ນແມ່ນເໝືອນເດີມຄື: ບໍ່ລໍຖ້າໃຫ້ຄົນມາຫາເພິ່ນນ; ແຕ່ເພິ່ນອອກໄປບ່ອນທີ່ມີຄົນອາສັຍຢູ່.

ເປັນສິ່ງສໍາຄັນສໍາລັບພວກເຮົາທີ່ຕ້ອງເຫັນຄວາມກະຕືລືລົ້ນຂອງໂປໂລໃນການເຂົ້າຫາຄົນອື່ນ. ເພິ່ນປາຖນາທີ່ຈະໄປທະວີບອາເຊັງ, ແຕ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮຸ້ນຊຶ່ງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເພິ່ນໄປ. ນີ້ແມ່ນກົງກັນຂ້າມກັບພວກເຮົາສ່ວນຫຼາຍທີ່ໄດ້ມີປະສົບການ. ພວກເຮົາມີຄວາມລັງເລໃຈໃນການເວົ້າເພາະກັງວົນໃຈຍ້ານເວົ້າບໍ່ຖືກ. ດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງສແວງຫາການຍືນຍັນທີ່ມາຈາກອໍານາດເບື້ອງເທິງວ່າ: **ນີ້ລະແມ່ນເວລາທີ່ຖືກຕ້ອງແລ້ວ, ແລະນີ້ລະແມ່ນບຸກຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງແລ້ວ.** ພວກເຮົາສົມຄວນທີ່ຈະມີທັສນະທີ່ແຕກຕ່າງຈາກນີ້. ຂ່າວປະເສີດສົມຄວນທີ່ຈະພ້ອມຢູ່ສເມີທີ່ຈະອອກມາຈາກປາຍລັ້ນຂອງພວກເຮົາຊຶ່ງພວກເຮົາຄວນຮັບຮູ້ວ່າ: **ທຸກຂະນະແມ່ນເວລາທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະທຸກໆຄົນແມ່ນບຸກຄົນທີ່ຖືກຕ້ອງ.**

- ແມ່ນຫຍັງເປັນອຸປະສັກບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມຮັກແລະມີຄວາມພຽນອິດທິນໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດ?
- **ຄວາມມັ່ງຄັ້ງສົມບູນ.** ນຶ່ງໃນສິ່ງນ້ອຍໆທີ່ສຸດ ແຕ່ເປັນສັດຕູທີ່ອັນຕະລາຍຕໍ່ຄວາມຮັກແລະຄວາມພຽນອິດທິນໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນແມ່ນຄວາມມັ່ງຄັ້ງສົມບູນ. ຄວາມອຸດົມສົມບູນພາໃຫ້ເຮົາມີຄວາມຮູ້ສຶກສະດວກສະບາຍໂດຍບໍ່ມີການຫຼີກເວັ້ນ ຍິ່ງມີຄວາມສະດວກສະບາຍເທົ່າໃດ ເຮົາກໍຍິ່ງມີຄວາມລັງເລໃຈທີ່ຈະເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງໃຫ້ປ່ຽນແປງຄວາມສະດວດນັ້ນ. ການທົດລຶງເຮັດໃຫ້ເຮົາຮັກສາສະພາບເດີມນັ້ນໄວ້.
 - **ຄວາມຫຍຸ້ງວຽກ.** ການອອກໄປຫາຄົນມາຫາພຣະຄຣິດຕ້ອງໃຊ້ເວລາຫຼາຍ. ແລະເວລາກໍເປັນເງິນເປັນຄໍາໃນວັດທະນະທັມຂອງພວກເຮົາ. ຖ້າພວກເຮົາຢາກເຮັດພາຣະກິດໃນການປ່າວປະກາດ ເວລາທີ່ຈະເປັນພຍານກັບຄືນອີ່ນຈະຕ້ອງມາຈາກບ່ອນໃດບ່ອນນຶ່ງ. ພວກເຮົາອາດຈະຕ້ອງຄິດຄໍານຶ່ງເຖິງກິຈກັມທັງໝົດ ແລະຮຽງລໍາດັບຄວາມສໍາຄັນເພື່ອຈະໄດ້ມີເວລາສໍາລັບການປ່າວປະກາດຂ່າວປະເສີດນັ້ນ.
 - **ການຂາດຄວາມເຊື່ອ.** ອຸປະສັກອັນສຸດທ້າຍຂອງຄວາມຮັກແລະຄວາມພຽນອິດທິນໃນການປ່າວປະກາດນັ້ນແມ່ນການຂາດຄວາມເຊື່ອນັ້ນເອງ. ພວກເຮົາເຊື່ອຢ່າງຈິງຈັງຫຼືບໍ່ວ່າຂ່າວປະເສີດມີອໍານາດປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງຄົນໄດ້? ບາງທີການຂາດຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາເອງເປັນນຶ່ງໃນເຫດຜົນທີ່ບາງຄັ້ງພາໃຫ້ເປັນການຍາກສໍາລັບພວກເຮົາ ທີ່ຈະບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ.

ປະກອບເຂົ້າກັບຄວາມມັ່ງຄັ້ງທີ່ເປັນອຸປະສັກ, ຄວາມຫຍຸ້ງວຽກ, ແລະການຂາດຄວາມເຊື່ອ ນັ້ນແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ວ່າການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດບໍ່ເປັນພຽງການສົນທະນາຄັ້ງດຽວສເມີໄປ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ມັນເປັນການລົງທຶນເວລາໃນຄວາມສັມພັນທີ່ເປັນໂອກາດເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ ບໍ່ພຽງແຕ່ການສົນທະນາເຮື່ອງຂ່າວປະເສີດຂອງອົງພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ; ແຕ່ມັນເປັນການກະທໍາຕາມແບບແຜນແລະແບບຢ່າງຂອງຂ່າວປະເສີດດ້ວຍຄວາມສັດຊື່.

ເມື່ອໃດທ່ານໄດ້ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕອບທ່ານວ່າ “ບໍ່”?

2. ກິຈການ16:9-10:

⁹ໃນກາງຄືນໂປໂລໄດ້ເຫັນໃນນິມິດ ມີຊາຍຊາວມາເກໂດເນັງຄົນໜຶ່ງຍືນຢູ່ອ້ອມວອນວ່າ, “ຂໍຂ້າມມາເຖິງເມືອງມາເກໂດເນັງພີ່ ເພື່ອຊ່ອຍພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ.” ¹⁰ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນນິມິດດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງພະຍາຍາມທັນທີທີ່ຈະອອກໄປເຖິງເມືອງມາເກໂດເນັງ ດ້ວຍເຫັນແນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກເຮົາ ໃຫ້ໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຊາວເມືອງນັ້ນ.

ອັດສາວິກໂປໂລສແວງຫາໂອກາດທີ່ຈະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຢູ່ສເມີ, ແລະພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮຸ້ນຊຶ່ງສັດຊື່ໃຫ້ນິມິດໝາຍແກ່ເພິ່ນໂດຍສະເພາະໃຫ້ຂ້າມໄປຍັງແຄວ້ນມາເກໂດເນັງ. ໂປໂລໄດ້ເຊື່ອຟັງແລະທໍາຕາມໂດຍທັນທີທັນໃດ.

ເຮົາອາດຈະບໍ່ມີຄວາມຝັນ(ນິມິດໝາຍ)ໃຫ້ໄປຍັງສະຖານທີ່ໃດທີ່ນຶ່ງ, ຄວາມຈິງແລ້ວເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີນິມິດນັ້ນ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຫ້ພຣະມະຫາບັນຊາອັນແຈ່ມແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາໃຫ້ອອກໄປ...ທົ່ວໂລກແລະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ ເພື່ອເປັນພະຍານແກ່ພຣະອົງ (ເບິ່ງ ມທ 28:19 ແລະ ກຈກ 1:8). ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການຫຼາຍກວ່າຄວາມຝັນແມ່ນ: **ທ່າທີໃນການຮັບຮູ້ຕຽມພ້ອມຢູ່ສເມີ!**

ທ່າທີຂອງການຮັບຮູ້ໃນການຕຽມພ້ອມຢູ່ສເມີນັ້ນ, ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກສາໄວ້ຊຶ່ງຄວາມຈິງຕໍ່ພວກເຮົາດັ່ງນີ້:

- **ອົງພຣະເຢຊູຈະສະເດັດກັບມາ.** ອາດຈະແມ່ນມື້ນີ້. ດຽວນີ້. ຂະນະນີ້. ຫຼືອາດຈະເປັນມື້ອື່ນ. ນັ້ນຄືຈຸດສຳຄັນ! ພຣະເຢຊູໄດ້ສອນໄວ້ດ້ວຍຄຳອຸປະມາຫຼາຍຢ່າງກ່ຽວກັບການຊົງສະເດັດກັບມາອີກຂອງພຣະອົງ ແລະວິທີການທີ່ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງສົມຄວນຈະຕຽມພ້ອມ (ເບິ່ງ ມທ 24:4-41). ແລ້ວພຣະອົງຊົງປະກາດຢູ່ໃນ ມທ 24:42 ວ່າ: “ເຫດສັນນັ້ນພວກທ່ານຈົ່ງເຝົ້າລະວັງຢູ່ ເພາະພວກທ່ານບໍ່ຮູ້ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກທ່ານຈະສະເດັດມາເວລາໃດ”.
- **ໂອກາດຢູ່ອ້ອມຮອບຕົວເຮົາທັງໝົດ.** ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສະເດັດໄປກ່ອນ ເພື່ອຈັດຕຽມໂອກາດສຳລັບພວກເຮົາໃນການບອກແລະສະແດງຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດ. “ເພາະວ່າເຮົາທັງຫລາຍເປັນສົພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ທີ່ຊົງສ້າງຂຶ້ນໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອໃຫ້ປະກອບການດີ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຈັດຕຽມລ່ວງໜ້າໄວ້ກ່ອນ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາທັງຫລາຍປະຕິບັດຕາມ”(ອຟຊ 2:10).
- **ພວກເຮົາມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະລ່ວງກາຍ.** “ເຫດສັນນັ້ນພວກເຮົາຄວນເອົາໃຈໃສ່ ໃນຂໍ້ຄວາມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນໄດ້ຟັງນັ້ນໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນອີກ ຍ້ານວ່າພວກເຮົາຈະລ່ວງກາຍໄປຈາກຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານັ້ນ”(ຮຣ 2:1). ບໍ່ມີຜູ້ໃດລ່ວງກາຍຕໍ່ພຣະເຢຊູ. ກົງກັນຂ້າມ, ປຽບເໝືອນເຮືອກາງທະເລລຳນຶ່ງຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຢ່ອນສມໍລິງ, ນອກເສັ້ງຈາກວ່າພວກເຮົາຈະຕັ້ງໃຈລະມັດລະວັງຕໍ່ຕ້ານອຸປະສັກນັ້ນ, ພວກເຮົາຈະລ່ອຍລອຍຈາກສະຖານທີ່ດັ່ງເດີມສເມີໄປ.

3. ກິຈການ16:11-15:

¹¹ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອຈາກເມືອງໂທອາດທາງເຮືອສະເພົາ ພວກເຮົາໄດ້ໄປທາງຊື່ເຖິງເມືອງຊາໂມທາເກ ຕົກວັນໜ້າກຳມາເຖິງເມືອງເນອາໂປລີ. ¹²ເມື່ອອອກຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວກໍມາເຖິງເມືອງພິລິບປອຍທີ່ເປັນເມືອງເອກໃນເຂດມາເກໂດເນັງທັງເປັນທົວເມືອງຂຶ້ນ ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນຫລາຍວັນສົມຄວນ. ¹³ອັນໜຶ່ງໃນວັນຊະບາໂຕພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປນອກປະຕູເມືອງເຖິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ ທີ່ເຮົາຄິດວ່າມີບ່ອນສຳລັບໄຫວ້ວອນ ຈຶ່ງໄດ້ນັ່ງລົງສົນທະນາກັບພວກຜູ້ຍິງທີ່ມາໂຮມກັນ. ¹⁴ແລະມີຍິງຄົນໜຶ່ງຊື່ລີເດັງມາຈາກເມືອງທົວເຕຣາ ເປັນຄົນຂາຍຜ້າສີມ່ວງອ່ອນ ນາງມີໃຈຢາກເກງພຣະເຈົ້າເມື່ອນາງຟັງເຮົາຢູ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຂຈິດໃຈຂອງນາງ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ໄປໂລກກຳລັງກ່າວນັ້ນ. ¹⁵ເມື່ອນາງພ້ອມກັບໄຫເຮືອນຂອງຕົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ ກໍໄດ້ເຊີນພວກເຮົາວ່າ, “ຖ້າພວກທ່ານເຫັນວ່າ ຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຊີນເຂົ້າມາພັກອາສັຍໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ” ແລະນາງໄດ້ວອນຂໍຈົນເຮົາຂັດບໍ່ໄດ້.

ຈາກເຮືອງລາວອັນງ່າຍໆນີ້, ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນສິ່ງສຳຄັນບາງຢ່າງກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂອງອົງພຣະຄຣິດໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນ ດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ການແບ່ງປັນເຮືອງພຣະຄຣິດຈຳເປັນຕ້ອງເລົ່າຄຳພະຍານ.** ຄຳບູຮານໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: “ຈົ່ງປະກາດຂ່າວປະເສີດຕລອດໄປ. ຖ້າຈຳເປັນ, ໃຊ້ຄຳເວົ້າ”. ການເວົ້າຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດຈະມີຜົນສະທ້ອນພຽງເລັກນ້ອຍຖ້າຫາກຄວາມເວົ້າບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມ ໂດຍວິຖີຊີວິດທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາ

ຂອງອົງພຣະຄຣິດ. ແຕ່ຄຳບູຮານນີ້ແມ່ນຜິດພາດຖ້າຕີຄວາມໝາຍວ່າບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ຄຳເວົ້າ. ການປະກາດຂ່າວປະເສີດຈຳເປັນຕ້ອງໃຊ້ວ່າຈາ (ຄຳເວົ້າ) ສເມີໄປ.

➤ ການຕອບສນອງຕໍ່ພຣະຄຣິດແມ່ນວຽກຂອງພຣະເຈົ້າ. ໂປໂລແລະເພື່ອນຮ່ວມງານຂອງເພິ່ນໄດ້ເຮັດພາກສ່ວນຂອງເຂົາເຈົ້າ ພວກເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ຄຳພະຍານດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ໃນຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດ. ນາງລີເດັງແລະຍິງຄົນອື່ນໆໄດ້ຟັງຂ່າວປະເສີດດ້ວຍການເອົາໃຈໃສ່ ແລະໃນເມືອງນັ້ນ “ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໄຂຈິດໃຈຂອງນາງເພື່ອຕອບສນອງໃນສິ່ງທີ່ໂປໂລໄດ້ເວົ້າໄປນັ້ນ”. ນີ້ແມ່ນຄວາມຈິງທີ່ສຳຄັນ: ການຕອບສນອງຕໍ່ພຣະຄຣິດແມ່ນວຽກຂອງພຣະເຈົ້າ.

➤ ການແບ່ງປັນເລື່ອງພຣະຄຣິດມີຜົນຕໍ່ເນື່ອງກັນ(ການເຄື່ອນໄຫວ). ຫຼັງຈາກນາງລີເດັງໄດ້ຮັບເຊື່ອແລ້ວ, ຜົນສະທ້ອນຂອງປະສົບການຂ່າວປະເສີດໄດ້ມີການເຄື່ອນໄຫວອອກໄປ. ນາງລີເດັງໄດ້ຮັບເຊື່ອແລ້ວ ໝົດຄອບຄົວກໍໄດ້ຮັບເຊື່ອຕາມໆກັນ! ມັນແມ່ນໂດຍຜ່ານການເຄື່ອນໄຫວນັ້ນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນແຫ່ງຄວາມເຊື່ອໃນເມືອງຟິລິບປອຍໄດ້ຈະເຣີນເຕີບໂຕກ້າວໜ້າຕາມທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້. ພວກເຮົາບໍ່ສົມຄວນຄາດຄະເນຕໍ່າໃນອຳນາດຂອງການສົນທະນາພຽງຄັ້ງດຽວ ຊຶ່ງສາມາດມີຜົນເກີດຂຶ້ນໄດ້ດ້ວຍສີພຣະທັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ.

ທ່ານຈະບັລຍາຍພາກສ່ວນຂອງພຣະເຈົ້າແລະສ່ວນຂອງພວກເຮົາໃນການນຳພາຄົນອື່ນມາຫາພຣະຄຣິດຢ່າງໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຄຣິສຕະຈັກບໍ່ສົມຄວນເປັນ “ຫ້ອງລີ້ພັຍໃຕ້ດິນ”. ກົງກັນຂ້າມ, ພວກເຮົາສົມຄວນອອກໄປຫາບ່ອນທີ່ຜູ້ຄົນອາສັຍຢູ່. ຈົ່ງເລືອກເອົາສິ່ງເຫຼົ່ານີ້:

- ອະທິຖານກ່ຽວກັບຄວາມຍ້ານກົວ. ຄວາມຍ້ານກົວຫຼືຫວາດຫວັ່ນທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງທ່ານກ່ຽວກັບການປະກາດຂ່າວປະເສີດກັບຄົນອື່ນແມ່ນຫຍັງ? ແບ່ງປັນສິ່ງນັ້ນກັບກຸ່ມຂອງທ່ານແລະຂໍໃຫ້ອະທິຖານເພື່ອທ່ານໃຫ້ມີຊັຍ.
- ສແວງຫາໂອກາດ. ແມ່ນໃຜໃນວົງຄວາມສັມພັນຂອງທ່ານ ເປັນຜູ້ນຶ່ງທີ່ຍິ່ງບໍ່ທັນເຊື່ອຂ່າວປະເສີດ? ຈົ່ງອະທິຖານແລະສແວງຫາໂອກາດທີ່ຈະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບບຸກຄົນໆນັ້ນ.
- ບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນ. ສົນທະນາຣະດົມສມອງກັບກຸ່ມຂອງທ່ານກ່ຽວກັບວິທີການປະຕິບັດໃນການອອກໄປບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຮ່ວມກັນ ແລະເວົ້າເຖິງເລື່ອງລາວຂ່າວປະເສີດ.

ເພື່ອເປັນຄຣິສຕະຈັກທີ່ຍິນດີຕ້ອນຮັບໂດຍແທ້ຈິງ, ແລະເພື່ອເປັນການເຊື່ອຟັງພຣະບັນຊາຂອງອົງພຣະຄຣິດ, ພວກເຮົາບໍ່ສົມຄວນຈະນັ່ງຢູ່ລ້າໆແລະລໍຖ້າຜູ້ຄົນເຂົ້າມາໃນໂບດ. ກົງກັນຂ້າມ, ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງລິເລີ້ມ ແລະອອກໄປຍັງບ່ອນທີ່ຄົນທັງຫຼາຍອາສັຍຢູ່.

ອຸປຖັມໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ SSK